dag overfor Regeringsforslag. Hvis man for Alvor vilde have haft en Forhandling den Gang, var der ikke andet for, end at man skulde have undladt at lade sig beherske af det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal), hvis Ledelse det konservative Folkeparti den Gang gav sig ind under, ligesom man tidligere, i adskillige Aar, har oplevet, at det konservative Folkeparti fulgte Partiet Venstre. Men Resultatet blev i Udvalget under den Ledelse, som det ærede Medlem repræsenterede, at man — det satte man ogsaa igennem — vilde hævde overfor Regeringen, at med saadanne Forslag kunde man overhovedet ikke have noget at gøre — det førte næsten til det samme som at sige: med saadan en Regering kan man ikke have noget at gøre. Dette synes jeg nok vidner ikke om videre Forhandlingsvillighed, og hvis det gentager sig, hvad der jo altid er en Mulighed for — Flertallet har jo ikke skiftet her i Salen, og man kan ikke vide, om man vil finde det formaalstjenligt at føre en lignende Politik —, kan vi paa Forhaand vide, at der kommer ikke meget ud af den Forhandling, som den højtærede Statsminister er nødt til at føre om det store Valutaspørgsmaals Løsning.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart *(Stauning)*: Jeg har særdeles vel forstaaet det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), allerede da han første Gang havde Ordet, og den Henstilling, han fremsatte med Hensyn til Nationalbanken, og har ikke været i Tvivl om, at det, han nu nærmere udviklede, laa i denne, nemlig at indlede Forhandlinger med Nationalbanken om Indrømmelse af saadanne Foranstaltninger, som den er i Stand til at foretage som Vederlag, om jeg saa maa sige, for, at vi endnu en Tid suspenderer Bestemmelsen om Guldindløselighed.

Jeg kan ogsaa i høj Grad anse det øvrige, som det ærede Medlem har sagt med Hensyn til Landstingets Stilling, som givende det rigtige Udtryk for, hvad der fandt Sted. Jeg kan overfor det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) sige, at jeg ikke er i Stand til at tilbagekalde noget som helst af den Fremstilling, jeg i Gaar har givet i Folketinget, rent bortset fra Tale- eller Trykfejl, som det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal) mente at kunne paapege, at der stod „disse" i Stedet for „dette" eller noget i den Retning; rent bortset fra saadanne Ting maa jeg fastholde, at hvad jeg har sagt, er rigtigt: at Landstinget har ved sin Handlemaade paa en ganske enestaaende Maade afskaaret Forhandling om Foranstaltninger til Løsning af Valutaspørgsmaalet paa det Tidspunkt, da disse Forhandlinger var indledet. Naar det ærede 2det Medlem for 4de Kreds mener at kunne sige, at Regeringen overhovedet ikke har taget Stilling til noget Spørgsmaal af denne Art, saa forstaar jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sige dette, da han jo dog ved, at vi i Sommer stillede Forslag, overfor hvilke det ærede Medlem førte an i Nedslagtningen. Det var mit Partis Standpunkt, der her forelaa for Landstinget, og dette mener vi fremdeles er et Hovedpunkt i Bestræbelserne, og vi har nu som tidligere fuld Klarhed over, i hvilken Retning Udviklingen efter vor Mening bør føres. Men vi har paa den anden Side ment det formaalstjenligt at undersøge, om der virkelig var noget i al den megen Tale om Forhandlingsvillie, som har lydt fra de to ærede Partiers Side; derfor har vi kaldt til Raadslagning i Valutaraadet for at prøve denne Forhandlingsvillie, og de nærmeste Dage vil jo vise, om det er en Talemaade, eller om der er nogen Art af Realiteter bagved.

Hvorledes Sagen i øvrigt behandledes her i Tinget, har vi jo alle i vor Erindring, ogsaa hvad der skete, da Skrivelsen fra Valutacentralens Bestyrelse fremkom. Jeg meddelte Skrivelsen, spurgte, om den ikke gav Anledning til, at man paa ny vilde overveje Sagen, og fik det Svar, at der var ikke mere at overveje eller forhandle om. Ja, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) taler igen om det konservative Ændringsforslag og mener, at hvis jeg ikke havde vidst det paa anden Maade, kunde jeg have læst det i Aviserne. Men i Aviserne stod der først noget om dette Ændringsforslag, da det var taget tilbage, saa det havde jeg ikke megen Glæde af, hvis der overhovedet stod noget. Ændringsforslaget blev nemlig ikke opretholdt; det forelaa ikke for mig. Hvis det ærede Medlem havde villet nogen